

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716210675
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3716210675.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyho a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobkyne L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX, právne zastúpenej JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátkou so sídlom Kysucká cesta 3, Žilina, proti žalovanému Ing. H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, právne zastúpenému Mgr. Tomášom Dragulom, advokátom, so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum 18/23, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17. júna 2021, č.k. 4Pc/16/2016 - 365, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria nehnuteľnosti - pozemky, zapísané v katastri nehnuteľností na žalovaného, nachádzajúce sa v okrese H. T., v obci H., k.ú. H., a to parcela KNC č. XXX/X, záhrada o výmere 161 m², evidovaná na LV č. XXX, parcely evidované na LV č. XXX, spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 50/60 k parcelám, ktoré sú evidované na LV č. XXX, spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 488/49300 k parcelám, ktoré sú evidované na LV č. XXX, spoluvlastnícke podiely vo veľkosti 488/49300, 170/53300 a 503/799500 k parcelám, ktoré sú evidované na LV č. XXX, spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 488/24650 k parcelám, ktoré sú evidované na LV č. XXX, spoluvlastnícke podiely vo veľkosti 503/399750 a 170/26650 k parcelám, ktoré sú evidované na LV č. XXXX, spoluvlastnícke podiely vo veľkosti 503/799500 a 170/53300 k parcelám, ktoré sú evidované na LV č. XXXX, spoluvlastnícke podiely vo veľkosti 503/1199250 a 170/79950 k parcelám, ktoré sú evidované na LV č. XXXX, suma 51.783,- eur, ktorá bola získaná za prevod obchodného podielu, ku ktorému došlo na základe zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti L. s.r.o., IČO: 36 314 021, so sídlom H. XX, ktorá zmluva bola dňa 29.09.2014 uzatvorená medzi žalovaným ako predávajúcim a Ing. H. D., nar. XX.XX.XXXX ako kupujúcim a suma 9.325,21 eur, ktorá bola vynaložená zo spoločného majetku manželov na oddelený majetok žalovaného. Výrokom II. vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal vyššie uvedené nehnuteľnosti. Výrokom III. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadavacieho podielu zo zaniknutého BSM sumu 14.299,- eur, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom IV. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Výrokmi V. a VI. priznal štátu nárok na náhradu trov konania, a to voči žalobkyni v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50%, ktoré zaviazal strany sporu zaplatiť na účet Okresného súdu Považská Bystrica do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti rozhodnutia vydá súdny úradník.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov tým spôsobom, že za náhradu vo výške 8.000,- eur budú do výlučného vlastníctva žalovaného prikázané nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam, evidované na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXXX, XXXX, k.ú. H., za náhradu vo výške 6.500,- eur budú do výlučného vlastníctva žalovaného prikázané hnutelné veci - zariadenie a vybavenie rodinného domu so súp. č. XX, ktorý je postavený na parcele KNC č. XXX, k.ú. H. a motorové vozidlo R. M., EVČ: PB XXXAK. Zároveň žalobkyňa žiadala, aby bola žalovanému uložená povinnosť vyplatiť jej 7.983,90 eur titulom vyporiadania prostriedkov vnesených z bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výlučného majetku žalovaného. Súd konštatoval, že na pojednávaní dňa 16.05.2019 došlo medzi sporovými stranami k zhode v tom, že nežiadajú vyporiadať hnutelné veci, zároveň na tomto pojednávaní došlo medzi sporovými stranami k zhode v tom, že z BSM boli na oddelený majetok žalovaného vynaložené peňažné prostriedky vo výške 9.325,21 eur. Na pojednávaní dňa 27.05.2021 došlo medzi sporovými stranami k zhode v tom, že hodnota spoluvlastníckych podielov žalovaného evidovaných na LV č. XXX, sa nebude brať do úvahy pri určení výplatkovej povinnosti z BSM. V záverečnom návrhu žalobkyňa napokon žiadala, aby súd zaviazal žalovaného k vyplateniu výplatkovej povinnosti voči nej celkovo v sume 45.113,- eur.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že manželstvo sporových strán, uzatvorené dňa 21.11.1998, bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 31.05.2016, č.k. 7P/94/2014 - 196, právoplatným dňa 30.06.2016, kedy zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Keďže medzi stranami nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou, súd konštatoval, že žalobkyňa sa dôvodne domáhala v zákonom stanovenej 3-ročnej lehote jeho vyporiadania súdom.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že sporové strany predmetom konania učinili len nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam, zapísané v katastri nehnuteľnosti na žalovaného, nachádzajúce v k.ú. H., evidované na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXXX a XXXX, peňažné prostriedky získané za predaj obchodného podielu spoločnosti L., s.r.o. a prostriedky vynaložené z BSM do oddeleného majetku žalovaného vo výške 9.325,21 eur. Vyporiadanie iných (hnuteľných vecí) sporové strany predmetom konania neučinili, resp. v priebehu konania na ich vyporiadání súdom ďalej netrvali, preto sa súd zaoberal len posúdením, či nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícke podiely k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam a peňažné prostriedky získané za predaj obchodného podielu v spoločnosti L., s.r.o. patria do BSM. Následne sa súd zaoberal vyporiadáním BSM a to aj s prihliadnutím na prostriedky vynaložené z BSM do oddeleného majetku žalovaného vo výške 9.325,21 eur.

5. Za zásadnú v danej veci súd prvej inštancie pokladal pôžičku otca žalovaného, uzatvorenú dňa 11.05.1997 medzi žalovaným ako dlžníkom a jeho otcom Ing. H. D. ako veriteľom. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že uvedeného dňa Ing. H. D. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli predmetnú pôžičku, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúročnej pôžičky peňazí do výšky 3.000 000,- Sk (99.581,76 eur). Veriteľ a dlžník sa dohodli, že veriteľ poskytne dlžníkovi na jeho žiadosť v písomnej, resp. v ústnej forme príslušnú sumu peňazí v celosti alebo jej časti. Žalovaný sa zaviazal túto pôžičku veriteľovi vrátiť podľa jej skutočného čerpania na jeho žiadosť v písomnej, resp. v ústnej forme, a to v celosti, resp. po častiach. Žalobkyňa v konaní spochybňovala, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke v roku 1997, tvrdila, že tento dokument je len fiktívny a účelovo vytvorený pred rozvodom ich manželstva. Súd prvej inštancie k tomuto konštatoval, že uvedené tvrdenia však žalobkyňa nepreukázala. Uzatvorenie zmluvy o pôžičke vyplýva z predloženého listinného vyhotovenia zmluvy, uzatvorenie zmluvy potvrdili obe zmluvné strany - žalovaný, ako aj svedok Ing. H. D.. Súd tak mal za preukázané, že došlo k uzatvoreniu tejto zmluvy a keďže v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke v roku 1997 nebol žalovaný ženatý, je jasné (uviedol súd prvej inštancie), že úmyslom jeho otca bolo poskytnúť pôžičku len žalovanému. Ak teda žalobkyňa tvrdila, že pôžičky boli poskytované obom manželom, bolo na nej, aby takúto skutočnosť preukázala, teda, že po uzatvorení manželstva medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k zmene úmyslu otca žalovaného, ktorá zmena viedla k úmyslu požičiavať peňažné prostriedky obom manželom. Túto skutočnosť však žalobkyňa v konaní nepreukázala a svedok jasne uviedol, že jeho úmyslom vždy bolo požičiavať peňažné prostriedky len žalovanému. Vzhľadom na uvedené potom súd prvej inštancie konštatoval, že medzi otcom žalovaného ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom boli uzatvorené v časovom rozpätí od 11.05.1997 do 31.07.2014 viaceré zmluvy o pôžičke, pričom každá z týchto zmlúv bola účinná až ku dňu reálneho poskytnutia peňažných prostriedkov. Zmluvy sa odlišujú výškou požičanej sumy, ale majú totožný obsah zmluvných dojednaní. Čerpanie

jednotlivých pôžičiek mal súd za preukázané z protokolu o čerpaní pôžičky, z ktorého vyplýva čerpanie pôžičky v rôznych sumách v období od 11.05.1997 do 31.07.2014. Každé odovzdanie a prevzatie požičanej sumy je potvrdené podpisom oboch zmluvných strán. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ žalobkyňa spochybňovala podpisy na tomto protokole, nakoľko žalovaný mal v rôznom čase rôzny podpis a na protokole je podpis vždy rovnaký, túto skutočnosť bolo nevyhnutné v konaní preukázať, pravosť protokolu o čerpaní pôžičky však žalobkyňou nebola relevantne spochybnená a údaje v tomto protokole korešpondujú s ostatnými skutočnosťami zistenými v konaní, preto súd z tohto dokumentu vychádzal.

6. Pokiaľ sa týka obchodného podielu, súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.01.2020, sp. zn. 8Cdo/196/2018, z ktorého vyplýva, že ak jeden z manželov nadobudne za trvania manželstva obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným zo spoločných prostriedkov, stáva sa tento obchodný podiel súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ďalej uviedol, že ak vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý napríklad uzavrel vlastným menom zmluvu o pôžičke, a ak boli takto získané peniaze použité na kúpu určitej veci, t. j. bola za ne získaná určitá majetková hodnota, patrí aj táto hodnota - za splnenia ostatných podmienok uvedených § 143 Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na to, či bola zmluva o pôžičke uzavretá platne - do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. K záväzku manžela, ktorý takto zadovážil peniaze a je povinný ich vrátiť (či už ako plnenie zo zmluvy o pôžičke, či ako neoprávnený majetkový prospech v prípade, že zmluva o pôžičke nebola platne uzavretá) a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR zo dňa 28.11.1969, sp. zn. 8Cz 36/69, R 57/1970). Na tieto závery ako na ustálenú rozhodovaciu prax poukázal aj Najvyšší súd ČR v rozhodnutí zo dňa 23.04.2008, sp. zn. 22Cdo/1151/2007. Hoci ide o rozhodnutia českých súdov (konštatoval súd prvej inštancie), je možné na ne v celom rozsahu odkázať, čo učinil napríklad Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 20.09.2017, sp. zn. 23Co/41/2017, Krajský súd Trenčín v rozhodnutí zo dňa 18.02.2016, sp. zn. 4Co/325/2015 a iné.

7. Z protokolu o čerpaní pôžičky mal súd za preukázané, že žalovaný čerpal dňa 27.03.2000 sumu 36.000,- Sk na „splátku ZI L.“, dňa 16.01.2001 sumu 84.000,- Sk na „splátku ZI L.“, dňa 25.01.2005 sumu 1.000 000,- Sk na „zvýšenie ZI L.“ a dňa 30.12.2007 sumu 440.000,- Sk na „kúpu podielu L.“. Žalovaný tak za jednotlivé pôžičky nadobudol obchodný podiel v spoločnosti L. s.r.o., prípadne pôžičky slúžili na zvýšenie základného imania tejto spoločnosti peňažným vkladom žalovaného. Žalovaný do kúpy obchodného podielu, resp. do vkladu do základného imania, neinvestoval iné prostriedky ako prostriedky poskytnuté jeho otcom vo výške 1.560 000,- Sk v rámci pôžičiek. Keďže zmluvy o pôžičke uzavrel len žalovaný (a nie aj jeho vtedajšia manželka - žalobkyňa), nemôže ísť o spoločný dlh. Keďže za pôžičky bola zakúpená vec, ktorá môže byť predmetom BSM (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.01.2020, sp. zn. 8Cdo/196/2018), obchodný podiel žalovaného v spoločnosti L. s.r.o. patril do BSM. V prípade, ak by obchodný podiel patril do BSM aj v čase zániku BSM, bolo by nevyhnutné vyporiadať ho. V danom prípade však je potrebné prihliadnuť na tú skutočnosť, že žalovaný svoj obchodný podiel (za trvania manželstva) predal a utŕžil zaň sumu 51.783,- eur.

8. Žalobkyňa v konaní namietala platnosť zmluvy o predaji obchodného podielu. K tomuto súd prvej inštancie uviedol, že na Okresnom súde Považská Bystrica sa pod sp. zn. 8C/17/2017 viedlo konanie o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 29.09.2014, preto súd prihliadol aj na závery vyplývajúce z tohto konania. Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 14.08.2018, č. k. 6Co/408/2017-81 uviedol, že otázka, či obchodný podiel, scudzený za trvania manželstva, patril do BSM žalobkyne a žalovaného a s tým súvisiaca otázka zahrnutia vyplatenej kúpnej ceny za obchodný podiel do masy BSM a dokonca i otázka prípadnej relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 29.09.2014 môžu byť riešené ako predbežné otázky v rámci už prebiehajúceho konania o vyporiadaní BSM. Zároveň krajský súd konštatoval, že súdna prax zastáva v zásade jednotný právny záver, podľa ktorého v konaní o vyporiadaní BSM súd prikazuje obchodný podiel vždy manželovi - spoločníkovi, pričom druhému manželovi zakladá vlastnícke právo iba k určitej (vyčíslenej) časti majetkovej hodnoty BSM tvorenej daným obchodným podielom. Žalobkyňa sa preto ani v prípade úspechu v tomto konaní nemôže stať (spolu) vlastníčkou obchodného podielu, ktorého majiteľom je od jeho nadobudnutia nemenne (až do scudzenia) vždy iba manžel - spoločník, v súčasnosti na základe zmluvy o prevode obchodného podielu, žalovaný 2/. Na základe vyššie uvedených záverov súdov konštatoval súd prvej inštancie, že súd v tomto konaní o vyporiadaní BSM môže samostatne ako predbežnú právnu otázku posúdiť, či bola zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 29.09.2014

uzatvorená platne. Zároveň je však zrejme, že súd v konaní o vypořádání BSM nemôže túto zmluvu zneplatniť v tom zmysle, že by v prípade posúdenia predbežnej otázky tak, že zmluva je neplatná, prinavrátil predošlý stav, t. j. znova urobil vlastníkom obchodného podielu žalovaného. V súlade s vyššie uvedeným tak súd nemôže, i v prípade posúdenia predbežnej otázky tak, že zmluva je neplatná, určiť, že obchodný podiel patrí do BSM, nakoľko vlastníkom obchodného podielu už (a v čase zániku BSM), bola iná osoba. Do BSM tak v tomto prípade môže, a to bez ohľadu na platnosť alebo neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 29.09.2014 patriť len suma, ktorú za prevod obchodného podielu utŕžili žalovaní, t. j. suma 51.783,- eur. Je potom bez právneho významu skúmať (napríklad znaleckým dokazovaním, ako to navrhla žalobkyňa) cenu obchodného podielu žalovaného spoločnosti L. s.r.o. ku dňu zániku manželstva, nakoľko takto určená výška by bola len teoretickou hodnotou obchodného podielu a nie sumou, za ktorú bol obchodný podiel predaný, ktorá predstavuje reálnu majetkovú hodnotu, ktorá patrí do BSM a ktorá môže byť medzi manželmi vypořádaná.

9. Súd tak ustálil, že do BSM patrí suma 51.783,- eur ktorá bola získaná za prevod obchodného podielu, ku ktorému došlo na základe zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti L. s.r.o. zo dňa 29.09.2014, uzatvorenej medzi žalovaným ako predávajúcim a Ing. H. D. ako kupujúcim. Ďalej uviedol, že pri vypořádání BSM je však potrebné prihliadnuť na vnos žalovaného, vynaložený na spoločný majetok, keď obchodný podiel bol získaný za sumu 1.560 000,- Sk (čo predstavuje 51.782,51 eur), ktorá suma bola poskytnutá len žalovanému pôžičkami od jeho otca. Z uvedeného je tak zrejme, že suma utŕžená za predaj obchodného podielu sa (približne) rovná vnosu žalovaného.

10. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti, súd prvej inštancie považoval za nesporný fakt, že žalovaný je zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastníkom nehnuteľností, resp. spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam v k. ú. H., a to pozemkov, evidovaných na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXXX a XXXX. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že stavby - rodinný dom, súp. č. XX, postavený na parcele KNC č. XXX a hospodárska budova bez súpisného čísla, postavená na parcele KNC č. XXX a pozemky - parcely KNC č. XXX (zastavané plochy a nádvoría o výmere 281 m²), č. XXX (zastavané plochy a nádvoría o výmere 54 m²) a č. XXX (záhrada o výmere 754 m²), všetky v k. ú. H., evidované na LV č. XXX, boli nadobudnuté žalovaným na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.02.1997 od H. G. pred uzatvorením manželstva. Z toho teda vyplýva, že nepatria do bezpodielového vlastníctva žalobkyne a žalovaného.

11. Ďalej mal súd za preukázané, že pozemok - parcela KNC č. XXX/X (záhrada o výmere 161 m²), k. ú. H., evidovaný na LV č. XXX, bol nadobudnutý žalovaným na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.11.2001 od J. R., preto táto nehnuteľnosť patrí do BSM, nakoľko bola nadobudnutá za trvania manželstva. Za túto nehnuteľnosť zaplatil žalovaný kúpnu cenu vo výške 20.000,- Sk, ktorú sumu žalovaný získal pôžičkou od otca, o čom svedčí zápis v protokole o čerpaní pôžičky („kúpa pozemku R. st.“). Suma 20.000,- Sk tak predstavuje vnos žalovaného vynaložený na spoločný majetok.

12. Súd mal ďalej za preukázané, že spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam, evidovaným na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXXX a XXXX, v k. ú. H. boli nadobudnuté žalovaným na základe darovacej zmluvy zo dňa 03.03.2004 od H. G.. Skutočnosť, že tieto spoluvlastnícke podiely prešli na žalovaného na základe tejto darovacej zmluvy nevyplýva priamo zo znenia darovacej zmluvy, nakoľko v tejto boli označené ako parcely registra KN-E, mali iné parcelné čísla a boli evidované na iných listoch vlastníctva; skutočnosť, že ide o spoluvlastnícke podiely, ktoré boli na žalovaného prevedené na základe tejto darovacej zmluvy, vyplývala súdu len z tvrdenia žalovaného, pričom tomuto tvrdeniu súd uveril, nakoľko žalobkyňa v konaní toto tvrdenie nespochybnila a nenavrhol ďalšie dokazovanie, ktorého účelom by bolo stotožnenie predmetných nehnuteľností. Keďže tieto nehnuteľnosti získal žalovaný darom, nemali by patriť do BSM. Avšak v danom prípade súd prihliadol na tvrdenia žalovaného a skutočnosti zistené výsluchom svedka - otca žalovaného, ktorí uviedli, že sa s darkyňou H. G. ešte v roku 1997 dohodli, že jej ako predávajúci zaplatia za nehnuteľnosti, ktoré nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.02.1997 o 30.000,- Sk viac, pokiaľ ona na nich prevedie darom (po vysporiadaní vtedy prebiehajúceho dedičského konania) všetky ňou následne získané nehnuteľnosti v extraviláne obce H.. O uvedenom svedčí aj zmluva o budúcej zmluve zo dňa 25.02.1997. Je teda zrejme (konštatoval súd prvej inštancie), že darovacou zmluvou zo dňa 03.03.2004 bol zastretý iný právny úkon, a to kúpna zmluva, na základe ktorej by H. G. previedla všetky ňou vlastnené pozemky v extraviláne obce H. na žalovaného za kúpnu cenu 30.000,- Sk. Za platný tak je možné považovať len tento zastretý právny úkon, teda kúpnu zmluvu. Vzhľadom na uvedené je potom zrejme, že aj tieto nehnuteľnosti boli

nadobudnuté do BSM, keďže k ich získaniu došlo kúpnu zmluvou, uzatvorenej jedným z manželov za trvania manželstva. Suma 30.000,- Sk, ktorú žalovaný zaplatil ešte v roku 1997, tak predstavuje jeho vnos na spoločný majetok.

13. Súd mal tiež za preukázané, že v rozsudku špecifikované spoluvlastnícke podiely k parceliam, evidovaným na LV č. XXX, XXXX, XXXX a XXXX v k. ú. H., nadobudnuté žalovaným na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14.08.2013 od predávajúcej D. R., patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže k ich získaniu došlo kúpnu zmluvou uzatvorenou jedným z manželov za trvania manželstva. Za tieto spoluvlastnícke podiely však žalovaný zaplatil kúpnu cenu vo výške 1.000,- Sk získanou pôžičkou od otca, o čom svedčí zápis v protokole o čerpaní pôžičky („kúpa pozemkov R.“). Suma 1.000,- eur tak predstavuje vnos žalovaného vynaložený na spoločný majetok.

14. Všetky vyššie zmienené nehnuteľnosti boli v priebehu konania ocenené znalcami, pričom nehnuteľnosti v čase ku dňu zániku BSM mali hodnotu 29.064,36 eur. Od tejto sumy súd prvej inštancie odrátal cenu nehnuteľností, ktoré nepatria do BSM, a to pozemky - parcely KNC č. XXX a XXX k. ú. H., evidované na LV č. XXX, ktorých cena bola znalcom určená na sumu 6.989,20 eur. Ďalej od vyššie uvedenej hodnoty nehnuteľností odrátal hodnotu spoluvlastníckeho podielu žalovaného k parceliam evidovaným na LV č. XXX, nakoľko sporové strany sa dohodli na ich nulovej hodnote, teda sumu 143,16 eur. Cena nehnuteľností, ktoré patrili do BSM, tak v čase jeho zániku predstavovala 21.932 eur (29.064,36 eur - 6.989,20 eur - 143,16 eur).

15. Hodnota masy BSM potom predstavuje sumu 83.040,21 eur, ktorá suma je zložená z prostriedkov získaných predajom obchodného podielu žalovaného spoločnosti L. s.r.o. vo výške 51.783,- eur, prostriedkov, ktoré predstavujú hodnotu nehnuteľností v čase zániku BSM vo výške 21.932 eur a prostriedkov vo výške 9.325,21 eur, ktoré boli zo spoločného majetku manželov vynaložené na oddelený majetok žalovaného za účelom splatenia jeho dlhov z úverových zmlúv (túto sumu žalovaná nerozporovala).

16. Keďže sporové strany navrhli ohľadne nehnuteľností vyporiadanie tak, že všetky nehnuteľnosti získa žalovaný, pričom tento bude zaviazaný zaplatiť žalobkyni náhradu z vyporiadania BSM, súd všetky nehnuteľnosti prikázal žalovanému.

17. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že vnosy žalovaného do spoločného majetku predstavujú sumu 54.442,21 eur (vnos na obchodný podiel 51.782,51 eur, vnos na nehnuteľnosť 2.659,70 eur /20.000,- Sk + 30.000,- Sk + 1.000,- eur).

18. Hodnota vecí v BSM po odrátaní vnosov je tak 28.598,- eur (0,49 eur na výnose z predaja obchodného podielu, 19.272,30 eur na nehnuteľnostiach, 9.325,21 eur na prostriedkoch vynaložených z BSM na oddelený majetok žalovaného). Keďže všetky nehnuteľnosti boli prikázané žalovanému, žalobkyni súd prvej inštancie priznal náhradu z vyporiadania BSM vo výške 14.299,- eur, pričom vzhľadom na výšku plnenia predĺžil lehotu na plnenie na 30 dní.

19. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko každá zo strán mala vo veci úspech len čiastočný. Žalobkyňa v konečnom návrhu žiadala uložiť žalovanému zaplatiť jej titulom vyporiadacieho podielu zo zaniknutého BSM sumu 45.113,- eur, žalovaný žiadal uložiť mu zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadacieho podielu zo zaniknutého BSM sumu 4.662,61 eur a súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadacieho podielu sumu 14.299,- eur, teda nie je možné hovoriť o prevažnom úspechu niektorej zo strán sporu.

20. O trovách konania štátu rozhodol podľa § 259 CSP. Keďže v danom prípade žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, zaviazal obe sporové strany na náhradu trov štátu v rozsahu po 50%.

21. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obe sporové strany prostredníctvom právnych zástupcov.

22. Žalobkyňa odvolaním napadla výrok III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie. Ako odvolací dôvod uviedla ust. § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. V odvolaní namietala, že v prípade určenej sumy 21.932,-

eur ako prostriedkov, ktoré predstavujú hodnotu nehnuteľností v čase zániku BSM, súd výšku týchto prostriedkov určil nesprávne, keď za vnos žalovaného považoval sumu 20.000,- Sk, ktorú mal žalovaný údajne získať na základe zmluvy o pôžičke od svojho otca na kúpu pozemku parcely č. KNC XXX/X v k. ú. H., zapísaného na LV č. XXX, ktorý bol nadobudnutý na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15.11.2001 od predávajúceho J. R.. Uviedla, že predmetný pozemok kupovali strany sporu ako manželia s tým, že to bola práve žalobkyňa, ktorá zabezpečila finančné prostriedky na kúpnu cenu vo výške 20.000,- Sk, a to pôžičku od svojej matky, pričom potom, ako túto skutočnosť oznámila otcovi žalovaného, tento jej povedal, že peniaze má matke vrátiť, že sumu 20.000,- Sk na kúpu pozemku dá práve otec žalovaného. Nejednalo sa preto o pôžičku, pretože žalobkyňa by nemala dôvod požičané peniaze vracieť preto, aby získala iné požičané peniaze. Túto skutočnosť uviedla už v konaní pred súdom prvej inštancie, avšak súd prvej inštancie jej tvrdenia o účelovo vyhotovenom protokole o čerpaní pôžičky nezobral do úvahy. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil relatívnu neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej dňa 29.09.2014, keď do masy BSM pripustil len hodnotu, za ktorú bol obchodný podiel prevedený zo žalovaného na otca žalovaného. Žalovaný uzavrel počas manželstva zmluvu o prevode obchodného podielu bez predchádzajúceho súhlasu žalobkyne, ktorá relatívnu neplatnosť tejto zmluvy o prevode obchodného podielu napadla tak v konaní vedenom Okresným súdom Považská Bystrica pod č. k. 8C/17/2017, ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom navrhovala, aby do masy BSM spadala práve hodnota obchodného podielu patriaca v čase jeho prevodu na nadobúdateľa, ktorej výšku navrhovala určiť znaleckým posudkom. Súd prvej inštancie však jej návrhu nevyhovel a nesprávne určil, že do masy BSM patrí len hodnota, za ktorú žalovaný obchodný podiel previedol, čím súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom, ako aj nesprávnym právnym posúdením dospel k nesprávnemu záveru v neprospech žalobkyne. Pokiaľ aj súd prvej inštancie dospel k záveru, že do masy BSM patrí výlučne hodnota, za ktorú bol obchodný podiel žalovaného prevedený na jeho otca, a to získaná suma 51.783,- eur, následne opätovne nesprávne vyhodnotil vnos žalovaného, a to vo výške 51.782,51 eur, keď z opäť žalobkyňou namietaného protokolu o čerpaní pôžičky prihládol na jednotlivé sumy vpísané do protokolu vrátane sumy 440.000,- Sk, pričom v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že práve táto suma bola cena, za ktorú mal žalovaný odkúpiť obchodný podiel na spoločnosti L., s.r.o., o veľkosti 24,4% na základe zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 31.11.2007. Pokiaľ mala byť cena 440.000,- Sk prevodcovi vyplatená, je viac ako nereálne, že otec žalovaného požičal žalovanému 440.000,- Sk, aby mu ich tento následne vyplatil, čo opätovne poukazuje na účelové vypracovanie tak zmluvy o pôžičke, ktorú žalovaný v písomnej forme nikdy zo žalobcom neuzavrel, ako aj protokolu o čerpaní pôžičky. Žalobkyňa zároveň opätovne poukázala na totožnosť podpisov na protokole o čerpaní pôžičky, ktorý mal byť podľa žalovaného vypíňaný 17 rokov, ako aj na viditeľnú nezgodu podpisov s predchádzajúcimi dokumentami, ktoré preukazujú, že k uzavretiu týchto dokumentov došlo v neskoršom období, zrejme v snahe vyhnúť sa plneniu žalobkyne. Odvolaním napadla aj výrok o trovách konania. Poukázala na to, že aj zo samotného konania pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalovaný nemal záujem vyporiadať BSM mimosúdnu cestou a aj v konaní deklaroval, že vyplatí žalobkyňu maximálne sumu 4.662,60 eur. I napriek nižšej sume, ktorú súd prvej inštancie určil ako plnenie pre žalobkyňu, v zmysle vyššie ňou uvedených argumentov je jej úspech v konaní jednoznačný, pričom bez súdneho konania by nedošlo k vyplateniu žiadnej sumy, zrejme ani sumy 4.662,61 eur.

23. Žalovaný odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Ako odvolací dôvod uviedol ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal záver súdu prvej inštancie, že v prípade darovacej zmluvy uzatvorenej s p. G. sa jednalo zastretý právny úkon. V tejto súvislosti poukázal na znenie zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 25.02.1997, v ktorej je jednoznačne uvedené, že „kúpnu zmluvu zo dňa 25.02.1997 boli predané nehnuteľnosti - budovy a pozemky v intraviláne v k. ú. H. žalovanému, pričom kúpna cena bola navýšená z 50.000,- Sk na 80.000,- Sk s tým, že zároveň bude uzatvorená zmluva o budúcej zmluve, na základe ktorej p. G. po vysporiadaní dedičského konania a nadobudnutia listu vlastníctva prevedie na žalovaného darovacou zmluvou aj pozemky v extraviláne. Účastníci tohto právneho úkonu tak podľa názoru žalovaného jednoznačne vyjadrili svoju vôľu, že predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 25.02.1997 za kúpnu cenu 80.000,- Sk budú nehnuteľnosti - stavby a pozemky v intraviláne v k. ú. H. (bez ohľadu na to, či došlo k navýšeniu kúpnej ceny alebo nie) a následne, že druhým právnym úkonom - konkrétne špecifikovaným, a to darovacou zmluvou, prevedie p. G. vlastníctvo k iným nehnuteľnostiam (v extraviláne) na žalovaného. Jednoznačne išlo o dva rozdielne právne úkony, ktoré medzi sebou žiadnym spôsobom nesúviseli a podľa názoru žalovaného ich nie je možné spájať dokopy, pretože jednoznačná vôľa subjektov tohto právneho úkonu bola nehnuteľnosť darovať a takáto vôľa bola aj jednoznačne prejavená. Tiež dal do pozornosti odvolacieho súdu skutočnosť,

že v samotnom znení darovacej zmluvy zo dňa 03.03.2004 je vyjadrená jej bezodplatnosť, pričom sa absolútne nespomína zaplatenie akejkoľvek sumy navyše vo výške 30.000,- Sk ako kúpnej ceny tak, aby sa mohlo jednať o simulovaný právny úkon, a taktiež nie je možné predpokladať, že by mal žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy úmysel v tom, aby nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy medzi ním a p. G. nepatrili do BSM, keďže v tom čase mali so žalobkyňou založenú rodinu a harmonický vzťah. V nadväznosti na prejav vôle konajúcich strán pri uzatvorení zmluvy o budúcej zmluve poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS ČR 1005/2007. Odvolaním napadol tiež výrok o trovách konania. Poukázal na to, že žalobkyňa mala v tomto konaní úspech výlučne v rozsahu 31,70% a neúspech v rozsahu 68,30%, teda žalovanému by mali byť priznané trovy v rozsahu 36,60% v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP. Ďalej poukázal na to, že od počiatku celého sporu mal záujem dohodnúť sa so žalobkyňou na jej vyplatení sumou 4.662,61 eur, ktorú táto neakceptovala a dokonca na pojednávaní dňa 27.05.2021 sumou 7.000,- eur, pričom napriek uvedenému žalobkyňa trvala na súdnom konaní v tejto veci a na tom, aby boli ocenené znaleckým dokazovaním aj nehnuteľnosti, ktoré do BSM nakoniec vôbec neboli zaradené, ktorú skutočnosť mal súd tiež pri rozhodovaní o trovách konania zohľadniť, a to najmä pri vyslovení výroku IV. napadnutého rozhodnutia, resp. výrokov V. a VI. rozhodnutia tak, že trovy znaleckého dokazovania v tejto časti resp. trovy konania štátu, by mala znášať výlučne žalobkyňa.

24. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne považoval námietky uvedené žalobkyňou v odvolaní za nedôvodné s tým, že súd prvej inštancie sa s týmito námietkami jednoznačne vyčerpávajúcym spôsobom vypořiadal už v odôvodnení svojho rozhodnutia.

25. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadřila.

26. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť, pričom v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa stotožňuje a na ktorý v podrobnostiach odkazuje, a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné:

27. V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 Občianskeho zákonníka). Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (§ 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vypořiadanie podľa zásad uvedených v § 150 (§ 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak sa vypořiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd (§ 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Pri vypořiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (§ 150 Občianskeho zákonníka). Pri nadobudnutí vecí z prostriedkov patriacich jednak do BSM, jednak z osobného majetku niektorého z manželov, sa takto nadobudnuté veci stávajú predmetom BSM bez ohľadu na rozsah použitých prostriedkov z BSM.

28. V preskúmvanej veci žalovaný pri zisťovaní masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdil, že žalovaný ako dlžník a jeho otec Ing. H. D. ako veriteľ uzavreli dňa 11.05.1997 zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúročnej pôžičky do výšky 3.000 000,- Sk (99.581,76 eur), v ktorej zmluve sa účastníci dohodli, že veriteľ poskytne dlžníkovi na jeho žiadosť v písomnej, resp. v ústnej forme príslušnú sumu peňazí v celosti alebo jej časti, z ktorej pôžičky (pôžičiek) bola zakúpená prevažná časť vecí (hodnôt), tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Uvedenú skutočnosť žalovaný preukázal predloženými a vykonanými dôkazmi - predložením listinnej zmluvy o pôžičke, výsluchom žalovaného a svedka Ing. H. D., ako aj predloženým protokolom o čerpaní pôžičky, z ktorých dôkazov vyplýva, že k uzavretiu tejto zmluvy dňa 11.05.1997 došlo a že

došlo aj k reálnemu čerpaniu peňazí v období od 11.05.1997 do 31.07.2014, keď každé odovzdanie a prevzatie požičanej sumy bolo potvrdené aj podpisom oboch zmluvných strán v protokole o čerpaní pôžičky. Vykonaným dokazovaním ďalej bolo preukázané, že z uvedených prostriedkov žalovaný zakúpil väčšinu nehnuteľností (vrátane pozemku - parcela KNC č. XXX/X - záhrada o výmere 161 m² v k. ú. H., evidovaného na LV č. XXX, ktorý bol nadobudnutý na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15.11.2001 od J. R.), ktoré sú predmetom tohto sporu, a nadobudol z nich aj obchodný podiel v spoločnosti L. s.r.o., resp. tieto prostriedky slúžili na zvýšenie základného imania tejto spoločnosti peňažným vkladom žalovaného.

29. Žalobkyňa v konaní spochybňovala, že došlo k uzavretiu predmetnej zmluvy o pôžičke v roku 1997, zmluvu označila ju za antidatovanú, s cieľom ukrátiť ju pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Toto svoje tvrdenie však žalobkyňa v konaní nedokázala preukázať, Súdu nepredložila súdu žiaden dôkaz a ani nenavrhol vykonať také dokazovanie, ktorým by vyvrátila tvrdenie žalovaného a vypočutého svedka Ing. D. o tom, že predmetná zmluva o pôžičke je antidatovaná a že pôžičky boli poskytnuté obom manželom až počas trvania ich manželstva. Za tejto procesnej situácie potom záver súdu prvej inštancie, že pokiaľ žalobkyňa v konaní nepreukázala pravdivosť svojich tvrdení, teda pravosť podpísanej zmluvy o pôžičke a protokolu o čerpaní pôžičky ňou nebola relevantne spochybnená, pričom pokiaľ údaje v tomto protokole korešponujú s ostatnými skutočnosťami zistenými v konaní, bolo potrebné z tohto dokumentu pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva vychádzať, považoval preto odvolací za správny.

30. Správny bol potom aj záver súdu prvej inštancie, že pokiaľ vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že z pôžičky, poskytnutej žalovanému ešte pred uzavretím manželstva bola zakúpená vec, ktorá môže byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, konkrétne obchodný podiel žalovaného v spoločnosti L. s.r.o. (hodnota tohto podielu), táto by patrila do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v prípade, ak by žalovaný bol stále spoločníkom uvedenej spoločnosti aj v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Keďže však vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný svoj obchodný podiel za trvania manželstva dňa 29.09.2014 predal, súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov po prevode obchodného podielu môže byť už len vyplatená cena obchodného podielu, t. j. v danom prípade suma 51.783,- eur. Keďže žalovaný v čase vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva už nebol spoločníkom predmetnej spoločnosti s ručením obmedzeným, bolo potom už aj právne irelevantné zaoberať sa žalobkyňou namietanou platnosťou zmluvy o predaji obchodného podielu z dôvodov, na ktoré správne poukázal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí.

31. Pokiaľ ide o námietku žalovaného týkajúcu sa pozemkov, evidovaných na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXXX a XXXX v k. ú. H., nadobudnutých žalovaným na základe darovacej zmluvy zo dňa 03.03.2004 od H. G., odvolací súd sa taktiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že darovacou zmluvou zo dňa 03.03.2004 bol zastretý iný právny úkon, a to kúpna zmluva, nakoľko z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že predmetné nehnuteľnosti, ktoré mali byť H. G. prevedené na žalovaného na základe „darovacej zmluvy“, neboli na žalovaného prevedené bezodplatne, ale za kúpnu cenu 30.000,- Sk, o ktorú bola navýšená cena nehnuteľností, ktoré žalovaný nadobudol od H. G. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.02.1997. Z uvedeného je tak zrejmé, že pri prevode predmetných nehnuteľností na základe zmluvy zo dňa 03.03.2004 chýbal jeden z podstatných znakov pre uzavretie darovacej zmluvy, a to jej bezodplatnosť. Napokon, pre rozhodnutie vo veci samej namietaná skutočnosť nie je ani podstatnou, nakoľko súd prvej inštancie uvedenú sumu 30.000,- Sk odpočítal z masy BSM ako vnos žalovaného na spoločný majetok.

32. Obaja účastníci vo svojich odvolaniach vyslovili nespokojnosť aj s výrokom súdu prvej inštancie o trovách konania a žalovaný aj s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania štátu.

33. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že tento o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania z dôvodu, že každá zo strán mala vo veci úspech len čiastočný, nakoľko žalobkyňa v konečnom návrhu žiadala uložiť žalovanému zaplatiť jej titulom vyporiadacieho podielu zo zaniknutého BSM sumu 45.113,- eur, žalovaný žiadal uložiť mu zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadacieho podielu zo zaniknutého BSM sumu 4.662,61 eur a súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadacieho podielu zo zaniknutého BSM sumu 14.299,- eur, teda nie je možné hovoriť o prevažnom úspechu niektorej zo strán sporu. V nadväznosti na uvedené rozhodnutie, keďže žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, zaviazal obe strany v

rovnakom pomere zaplatiť štátu jeho výdavky, ktoré boli použité na vyplatenie znalečného ustanoveným znalcom.

34. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch považoval za správne, z nasledovných dôvodov:

35. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jedným z konaní, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami sporu. Hoci platná právna úprava civilného procesu určité osobitosti konaní, v ktorých z (hmotnoprávneho) právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahov medzi stranami sporu zohľadňuje, keď ustanovuje, že súd nie je žalobným návrhom v týchto prípadoch viazaný (viď § 216 ods. 2 CSP), vo vzťahu k trovám konania žiaden osobitný postup neponúka. Rozhodnutie o trovách konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov pritom má svoje špecifiká spočívajúce v tom, že rozhodnutie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je v záujme oboch strán sporu, ktoré sú povinné vyporiadanie uskutočniť. V konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa premieta, že tu ide o tzv. iudicium duplex (žalobu môžu podať obidve strany, súd však nie je viazaný žalobou). Pri stanovení úspechu preto nie jej možné vychádzať z toho, kto podal žalobu, kto sa ako v konaní bránil, ale úspech alebo neúspech v konaní je až v tom, akého podielu sa komu dostane. Súd postupuje v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov ex offo, preto spravidla, ak sa dodrží základná parita podielov, je namieste, aby si každá strana platila náklady konania zo svojho, čo vedie za takejto situácie k aplikácii ust. § 255 ods. 2 CSP.

36. V danej veci k dohode medzi účastníkmi konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo, keďže obaja účastníci mali protichodné postoje. Vyporiadanie BSM súdnou cestou bolo jedinou možnosťou usporiadania vzájomných vzťahov účastníkov vo vzťahu k tomuto majetku po zániku ich manželstva. Vyporiadanie súdnou cestou bolo teda v záujme oboch účastníkov konania, ktorí boli povinní vyporiadanie vykonať. Odvolací súd preto považuje za akceptovateľné, aby vzhľadom na celkové okolnosti daného prípadu o usporiadaní vzťahov medzi účastníkmi konania, keď parita podielov bola zachovaná, si hradil každý účastník vlastné trovy sám a aby každý z účastníkov bol v rovnakom pomere zaviazaný aj k náhrade vzniknutých trov štátu.

37. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

38. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko v odvolacom konaní nebola žiadna zo sporových strán so svojím odvolaním úspešná.

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).